

den store Trafik foregaar over Banelinien paa det Sted, hvor Banesporene fremtidig skulde gaa; havde vi det først i Gang, saa vilde det gaa fortræffelig, men det er kun denne Mellemtid, der træder hindrende i Vejen. Det er det, der er blevet indvendt, og det er det, der har gjort, at Udvalget ikke har turdet trænge ind paa at faa Forholdene ordnede paa denne Maade; men vi have alle været bejslede af Duffet om ikke at tage denne Sag af Sigte, at man kunde blive fri for disse Overtørringer. Skønt vi altsaa ikke ere komne til noget Resultat i Retning af noget Forslag i saa Henseende, har jeg dog altsaa ment under Hensyn til den Betydning, denne Sag har haft ogsaa under Udvalgets Behandling, at burde henlede Tingets Opmærksomhed derpaa.

Den anden Sag, jeg skal omtale, og som jeg skal slutte med, er Mellemværendet med Kjøbenhavns Kommune, om der skulde være Anledning til, at Kjøbenhavns Kommune at forlange noget yderligere Tilskud end det, der blev bestemt ved Loven af 1894, fordi man nu vil gaa til disse større Udvidelser. Jeg drager dette frem, ikke fordi der foreligger Forslag for det høje Ting til Afgørelse af dette Spørgsmaal, men fordi jeg ikke kan nægte, at der er fremkommet saa betænkelige Antydninger fra Mindretallets Side, at jeg frygter, at denne Sag næppe paa andet Sted vil gaa saa stilfærdig af. Jeg tror ikke, at der er Grund til, selv om dette Forslag vedtages, at sige: Nu ville vi lave om paa det, der blev vedtaget i 1894 vedrørende Kjøbenhavns Kommunes Tilskud til disse Forholds Ordning. Jeg vilde for det første være noget bange ved det, fordi man, saa vidt jeg ved, ikke har ved Lov paalagt nogen Kommune at gøre saaledes; det maa dog vist i alt Fald være betinget af en Overenskomst med Kommunen. Og dernæst synes jeg, man vil komme ind i et skævt Forhold, naar man har truffet Aftale om, at noget bestemt skal gøres, og nu kommer til at indse, at det skal gøres bedre, men dog gør det afhængig af, om Kjøbenhavns Kommune vil være med til at gøre det bedre; thi naar Kjøbenhavns Kommune nu vilde sige nej, hvad vilde saa Konsekvensen heraf blive? Vil saa Konsekvensen blive, at vi ikke gør Kjøbenhavns Banegaard saa god, som den kunde blive? Jeg synes, at naar man vedtager den bedre Anlæggelse af Banegaarden, maa man ogsaa tage Konsekvensen deraf og betale, hvad det koster, og jeg synes, det vilde være smaaligt at sige, at Kjøbenhavns Kommune skulde betale mere. Hvis man havde anlagt Banegaarden i 1894, og 10—12 Aar senere havde rejst dette Spørgs-

maal om Banegaardens Udvidelse, saa var Kjøbenhavns Kommune ikke kommen til at yde Bidrag dertil, thi det er jo saaledes, at naar man finder Anledning til at udvide en Banegaard, fordi Trafikken er bleven for stor, har man aldrig lagt Udgiften hertil over paa Kommunen. Jeg synes derfor heller ikke, at der er nogen Grund til at gøre det her. Jeg sigter naturligvis herved nærmest til Godsbanegaardens Udvidelse, ikke til Biaduktspørgsmaalet. Selv om man altsaa nu vedtager at anvende 1½ Million Kr. mere, end vi havde tænkt os, synes jeg, det vilde være urigtigt, om man jagde, at Kjøbenhavns Kommune ogsaa skulde betale mere. Men dertil kommer, at den Overenskomst, man den Gang traf med Kjøbenhavns Kommune, var ingenlunde nogen for Kommunen favorabel Ordning. Man blev enig derom efter Forhandling fra begge Sider. Man kom da til, at Kjøbenhavns Kommune skulde yde et Bidrag af 1,500,000 Kr., hvilket svarer til omtrent 15 pCt. af, hvad den Gang var Tale om at anvende til Jærnbanelen, og det er adskilligt mere, end man ellers plejer at forlange af Kommunerne, idet man vist ellers kun plejer at gaa til 10 pCt. Dette blev afgjort fra Kommunens Side ved, at den paatog sig forstørlige Anlæg, som Jærnbanelen skulde betale, og saa skulde man desuden betale et Tilskud af omtrent 500,000 Kr. Jeg tror, at denne Ordning var rimelig, den var ikke i Kommunens Favour, og selv om man den Gang var gaaet til de større Summer, der nu er Tale om, vilde man næppe heller den Gang være kommen til, at Kjøbenhavn skulde yde større Bidrag. Det forekommer mig derfor underligt, om man desuagtet fra Statens Side nu vilde sige: Vi betinge vor Beslutning af et saadant forøget Tilskud fra Kommunen, og jeg tror derfor ikke, at de ærede Medlemmer, som have givet Antydninger i den Retning, ere paa rette Side, men det ligger jo ikke for nu, og mine Bemærkninger ere kun fremtalde ved de Udtalelser, der ere fremkomne fra anden Side. — Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at slutte og anbefale det høje Ting at tiltræde det Forslag, som Flertallet har tilladt sig at fremsætte.

Linn: Jeg skal ret have Interesse af at høre, hvorledes min højtærede Ven, Ordføreren, som i dette Øjeblik har afleveret et saa indgaaende sagligt Foredrag og har lagt en saa overordentlig Sagkundskab for Dagen og dertil har knyttet en saa demonstrativ Kritis af Administrationens Forhold i denne Sag, vil slippe fra det, naar den højtærede